

HET LEEDWEZEN

deel 6

"Cyberheaven"

KARAKTERS "CYBERHEAVEN" :

HEIN BERKHOFF

PETER BERKHOFF

ERNST BERKHOFF

DEBBIE

ZEILSTRA

MELANIE

HORSTKAMP

THOMAS

WILFRIED

HERBERT

HENK

'PORTRET' AMERIKAAN

MANAGER

601 NACHT/INT. DISCO

In de Roxy is een homo-avond aan de gang. Het is een "back to the seventies" party, dus iedereen is gekleed in zeventiger jaren discokleding. Het nummer "YMCA" van "The Village People" wordt net gedraaid. Op het podium voert een groepje in de juiste kleding het bijbehorende dansje uit. Het is een zeer geslaagde kopie van het origineel, behalve dan dat de indiaan van het stel in een rolstoel zit. Het is de doodzieke TIMOTHY. Hij heeft aids. Hij kan alleen met zijn armen het dansje meedoen maar zijn vrienden sleuren de rolstoel mee als er pasjes gemaakt moeten worden. De rest van de zaal moedigt het groepje luidkeels aan. Opgezweept door hun succes worden de dansers steeds woester. Op een gegeven moment gaat er iets mis in het overgeven van de rolstoel van Timothy en met een flinke vaart rijdt hij op de rand van het podium af. Voordat de andere dansers kunnen ingrijpen valt hij met een smak over de rand op de dansvloer. Hij blijft doodstil liggen. De rolstoel ligt bovenop hem. Er ontstaat grote konsternatie, de muziek wordt afgezet, de vrienden van TIMOTHY snellen toe. Hij wordt uit zijn rolstoel bevrijd en op de dansvloer neergelegd. De bezoekers vormen een grote kring rond Timothy. Eén van zijn vrienden voelt in z'n nek maar bespeurt geen hartslag meer. Een 'drag-queen' pakt uit z'n polstasje een opmaakspiegeltje en houdt dat voor de mond van TIMOTHY. Als hij na een tijdje in het spiegeltje kijkt is het niet beslagen. TIMOTHY heeft zijn nek gebroken.

TITELFILM**602 DAG/INT. BB SEKRETARIAAT**

PETER zit achter computer iets te ontwerpen. ERNST zit naast hem te kijken. (Berkhoff cyberheaven's logo) HEIN staat voor het planbord. Debbie komt het sekretariaat binnen. Ze komt met moeite door de deur omdat ze een grote kartonnen doos in haar handen heeft. Ze hijgt ervan. Met een klap zet ze de doos op het bureau.

DEBBIE

Horstkamp is er met onze bestelling.

PETER

Ha! De eerste zelf ontworpen kaarten!

HEIN

Zo'n grote doos? Hoeveel zitten daar wel niet in?

PETER

Weet ik veel

(onzeker)

Hij heeft ze goed verpakt...

HEIN
(tegen Debbie)
Waar is Horstkamp?

Maar voordat Debbie kan antwoorden komt Horstkamp zelf door de deur. Hij loopt achteruit en trekt een steekkar achter zich aan waar nog eens vier dozen op staan.

HEIN (VERVOLG)
Wat heeft dit te betekenen?

HORSTKAMP
Uw bestelling

HEIN
Vijf van zulke dozen?!

HORSTKAMP
Nee, vijftig.

PETER
Vijftig?!!

HORSTKAMP
Ja. De rest staat in de hal.

PETER
Ik heb 150 rouwkaarten besteld!

HORSTKAMP
Op uw bestelbon staat iets anders. Ik heb hem voor de zekerheid maar even meegenomen want ik vond het al een beetje merkwaardig. 150.000 rouwkaarten. Maar ja, de klant is koning, niet waar.

Horstkamp pakt een rouwkaart die op één van de dozen geplakt zit en leest de naam die er op staat.

HORSTKAMP (VERVOLG)
Bovendien, ik dacht, Herman van Goor ik ken hem niet maar hij was kennelijk enorm populair. ... hier...

Hij overhandigt Peter de bestelbon.

HORSTKAMP (VERVOLG)
Ziet u wel? 150.000.

Hein grist de bon uit de handen van Peter, die van verbijstering even niets weet te zeggen. Hein kijkt op de bon. Er staat inderdaad 150.000.

HEIN
(tegen Peter)
Hoe kan dit nou?!

PETER

Amerikaanse software, bij getallen draaien die de punt en de komma om...
(tegen Horstkamp - kwaad)
Dat begrijpt een debiel, dat dat niet kan kloppen!

HORSTKAMP

(sarcastisch)
Luister bij mij is de klant koning. Wilt u - na twintig jaar van onze ontwerpafdeling gebruik te hebben gemaakt - u eigen ontwerp op floppy aanleveren, moet kunnen. 150.000 exemplaren binnen drie dagen. U bent vaste klant bij ons, geen probleem. Ik doe wat er van mij gevraagd wordt. Ik ben geen kommaneuker.

PETER

Die dozen gaan linea recta terug...

Hij pakt het steekkarretje en loopt er mee het sekretariaat uit. Horstkamp en Hein gaan achter hem aan.

HORSTKAMP

Oh nee, niets daarvan....

HEIN

Ik had je gewaarschuwd, Peter...

Ze zijn weg. MELANIE, een vrouw van ongeveer vijfendertig jaar komt het sekretariaat binnen. Ze ziet er hippy-achtig uit. Haar Amsterdamse accent probeert ze te verbergen. Ze heeft een gitaar bij zich. Melanie geeft Debbie en Ernst een hand.

MELANIE

Hallo ik ben Melanie van uitvaartimpresariaat 'Da capo al fin'.

Melanie overhandigt een folder.

MELANIE (VERVOLG)

En ik zou het bijzonder op prijs stellen als ik u wat van mijn werk kan laten horen.

603 DAG/INT. BB HAL

Overal staan de dozen opgestapeld. PETER en HORSTKAMP staan er tussen te ruzieën. HEIN staat er bij.

HORSTKAMP

... Wat zouden jullie ervan zeggen als iedereen voortaan zelf opa en oma in de achtertuin zou pleuren.

PETER

Dat mag nu eenmaal niet...

HORSTKAMP

En een beetje zelf op de computer een ontwerpje
in elkaar flansen, dat mag wel!
Ik verzorg al twintig jaar met zorg en aandacht
het drukwerk voor Berkhoff maar als het voortaan
zo moet.... amateuristisch broddelwerk! Uw vader
zou zich in z'n graf omdraaien...

602A DAG/INT. BB SEKRETARIAAT

Debbie leest voor uit de folder van Melanie

DEBBIE

'Da capo al fin' biedt de mogelijkheid tijdens de
afscheidsplechtigheid een op uw gevoelens
afgestemd lied te laten zingen.

MELANIE

Ja, ik ken dus zelf een tekst en de muziek maken,
maar ik ken ook een tekst die de nabestaanden
hebben uitgekozen op muziek zetten. De
nabestaanden kennen zelf ook meezingen of
musiceren en dat proces begeleid ik dan weer. Dat
ken heel helend werken.

ERNST

Ken je ook "Kill" van Selputura?

MELANIE

Nee, die kan ik niet.

603A DAG/INT. BB HAL

HEIN probeert te sussen.

HEIN

Het was een experiment, éénmalig. Wij willen
graag dat jij ons drukwerk blijft verzorgen...

PETER

(tegen Hein)

Helemaal niet. We kopen gewoon zo'n professionele
printer en dan doen we voortaan alles zelf.

HEIN

(kwaad)

Peter!!

PETER

Dan zijn we in één klap van dit soort gezeik af!

HORSTKAMP

Dan wens ik de heren veel succes!

Hij draait zich om en loopt weg. PETER roept hem achterna.

PETER

En denk maar niet dat we dit betalen!

HORSTKAMP

Binnen dertig dagen graag...

Met een klap slaat hij de voordeur achter zich dicht.

604 DAG/INT. BB SEKRETARIAAT

MELANIE zingt DEBBIE en ERNST luisteren. PETER en HEIN komen weer binnen.

MELANIE

Nu God is overleden.
De begrafenis betaald.
Het verdriet wordt vermeden.
En de cake is vermaald.

Zijn wij hier bij elkaar
Maar alleen in ons verdriet.
Want lieve...hulpeldepup.. hier ken je dan een
naam invullen...want lieve hupeldepup jij bent er
niet.

HEIN

(geïrriteerd)

Wat moet dit?

DEBBIE

Dit is Melanie van uitvaartimpressariaat "Da capo al fin". Leuk hè?

HEIN

Nou het spijt me jongedame maar wij doen al zaken met een ander impressariaat.

HEIN loopt richting kantoor PETER loopt er achter aan.

PETER

We hebben Horstkamp helemaal niet meer nodig. Met de computer kunnen we dat allemaal zelf...

HEIN

Ja dat hebben we gezien, klootzak.

DEBBIE ontfermt zich over MELANIE.

DEBBIE

Je komt niet helemaal op een goed moment.

HEIN en PETER staan voor de ingang van het kantoor en ruziën door.

PETER

Goed er zitten wat kinderziektes in dit computersysteem.

HEIN

Flikker toch op met je computer!

Op dat moment komen de vier vrienden van Timothy waarmee hij de "Village People" act deed het sekretariaat binnen. Ze zien er nu niet extravagant uit. Eerder een beetje burgerlijk en zeer verzorgd. Eén heeft een kartonnen doos onder de arm die wel wat weg heeft van de dozen waarmee de hal volstaat. Ze kijken verbaasd naar de stapels dozen. HEIN ziet de nichten binnenkomen.

HEIN (VERVOLG)

Heren, kan ik u helpen?

THOMAS

Dit is toch het uitvaartcentrum " Berkhoff & Berkhoff " ?

HEIN

Dat klopt.

(hij steekt z'n hand uit)

Hein Berkhoff...en dit is mijn broer Peter.

Er worden handen geschud. Op de achtergrond zien we DEBBIE afscheid nemen van MELANIE en Melanie overhandigt Debbie nog wat folders. ERNST heeft zich ontfermt over de gitaar.

THOMAS

Wij vonden in het ziekenhuis uw leaflet en wat daarin stond sprak ons wel aan.

Hein kijkt vragend naar Peter.

HEIN

Onze wat?

PETER

Onze leaflet.

WILFRIED

Ja. Een goede vriend van ons is onverwacht overleden. Nou ja, onverwacht... hij was al erg ziek, maar hij is ons toch nog plotseling ontglipt...

Wilfried zwijgt bedremmeld. Hij is degene die Timothy heeft laten schieten.

HERBERT

En nou willen wij graag de uitvaart voor hem organiseren...

HENK

... z'n familie wil namelijk al heel lang niets meer met hem te maken hebben...verschrikkelijke mensen...

THOMAS

...en nou had u het in uw folder ook over de mogelijkheid van het 'virtueel' begraven...

WILFRIED

... de 'remembrance site'...

HENK

... en toen zeiden wij: Dat zou echt iets voor Timothy zijn...

HEIN

Virtueel begraven...?! Daar heb ik nog nooit van gehoord. Dat moet een misverstand zijn maar als ik u van dienst kan zijn met een echte traditionele uitvaart, gaarne.

Peter valt hem snel in de rede.

PETER

Het spijt me maar mijn broer is niet op de hoogte van de laatste ontwikkelingen. Als u even meekomt, dan kunnen we in het kantoor de details bespreken. Ik zal u even voorgaan...

Peter loopt meteen weg richting kantoor. De vier vrienden volgen hem. Hein krijgt daardoor niet de mogelijkheid nog wat te zeggen. Als ze weg zijn kijkt Hein mistroostig naar de stapels dozen.

605 DAG/INT. BB KANTOOR

Peter zit achter z'n bureau, de vier vrienden zitten er in een halve cirkel voor.

THOMAS

... uren kon hij achter dat scherm zitten surfen....

WILFRIED

...ja, het was z'n enige 'link' met de buitenwereld...

HERBERT

...z'n enige houvast zal maar zeggen.....

Door de opmerking van Herbert realiseert Wilfried weer dat hij Timothy heeft laten glippen. Wilbert snikt.

HENK

..en daardoor had hij gelukkig nog heel veel virtuele kontakten...over de hele wereld...

PETER

Dan is zo'n 'remembrance site' op het internet precies wat u zoekt. Berkhoff's cyberheaven biedt de mogelijkheid om een permanente rouwadvertentie online te zetten.

Peter typt wat op de computer die op het bureau staat. Hij draait het scherm naar de vier vrienden toe. Op het beeld verschijnt een foto van een oudere man. Erboven staat een

Engelse naam, onder de naam staan twee jaartallen. Onder het portret zijn een aantal aan te klikken keuzeknoppen afgebeeld.

PETER (VERVOLG)

... dit is zo'n site in Amerika. Zoals u ziet, een foto van de overledene en daaronder een aantal keuzemogelijkheden. Je kan een levensbeschrijving op het scherm krijgen, een bericht achterlaten, een teller waarop de nabestaanden kunnen zien hoe vaak de site bezocht is en er is ruimte voor een stukje film met een boodschap van de overledene...

Hij klikt met de muis een keuzeknop aan en het portret komt tot leven.

PORTRET

(met een zwaar zuidelijk accent)

Hi, I'm so glad you took the time to visit this site. As I was, and still am, a true Christian, I expect to be in heaven by the time you all hear this message, and I'll be looking down on you poor suckers, who still have to live in a world wich is dominated by communists, jews, niggers and worst of all: those damned faggs. All my live I've been fighting for a better world, and I'm sure hope that you folks will continue the struggle. White power! May God bless you all.

Peter probeert door met de muis te klikken het portret weer stil te zetten maar dat lukt niet. Uiteindelijk bevriest het portret zelf weer. Er heerst even een pijnlijke stilte.

PETER

Verschrikkelijk. D'r is ontzettend veel troep op het net. Zoiets zou nooit door onze net-etiquette komen. Niet iedereen kan een plaatsje krijgen in Berkhoffs cyberheaven.

THOMAS

Dus jullie bepalen hoe de site eruit komt te zien?

PETER

(haastig)

Nee, natuurlijk niet. Wat u maar wilt,,,

WILFRIED

Ook de muziek?

PETER

Van Bach tot de 'Beastie Boys'...

HERBERT

We hebben al wat spullen meegenomen...

Hij zet de doos die ze bij zich hadden op het bureau. De kartonnen doos lijkt verdacht veel op de dozen van de drukker.

HERBERT (VERVOLG)

... foto's en video's van Timothy.

606 DAG/INT. BB HAL

HEIN en DEBBIE staan bij de dozen, en overleggen wat ze er mee aan moeten. DEBBIE heeft een dienblad met koffie in de handen. ERNST staat er ook bij te kijken.

DEBBIE

Die dozen staan in de weg.

HEIN

(tegen Ernst)

Zet ze maar in de tuin.

ERNST

Zet ze maar in de tuin.

DEBBIE

En dan?

HEIN

(pissig)

Weet ik veel. Van mijn part gaat de fik erin!

Hij loopt weg. DEBBIE loopt met het dienblad koffie en de folder van Melanie naar het kantoor waar Peter zit. ERNST begint met de dozen te sjouwen.

607 DAG/INT. BB KANTOOR

PETER is nog steeds in overleg met DE VIER VRIENDEN van Timothy.

PETER

... ik heb het helemaal begrepen. Dat wordt een heel leuk filmpje, daar kunt u zeker van zijn. Een en ander gaat natuurlijk wel wat kosten want ik gebruik de modernste..

WILFRIED

Geld is geen probleem.

PETER

Nee?

THOMAS

Is bij ons nooit een probleem.

PETER

O.

(met nieuwe intresse)

En de uitvaart zelf, heeft u daar ideeën over?

THOMAS

Nou, we denken meer aan een feestje...

WILFRIED

...Ja, een celebration...

HERBERT

...Begravenissen zijn zo deprimerend...

DEBBIE komt binnen met koffie of thee.

HENK

...Timothy zou ook een feestje gewild hebben...

PETER

Een feestje?

HERBERT

Optredens, performances..

THOMAS

...Muziek, drankjes, hapjes ...

HENK

...Precies. Niet alleen koffie en plak droge cake. Nee iets exotisch, iets mannelijks, iets met een bite, iets rauws...

WILFRIED

...Sushies?!...

HENK

....Ja...

THOMAS

...Kan dat?

PETER

Alles kan.

DEBBIE

Als u zelf iets wilt opvoeren, dan hebben wij een professional die u daarin desgewenst kan begeleiden.

DEBBIE schuift het foldertje van Melanie naar ze toe. Ze kijken er geïnteresseerd in. PETER kijkt verbaast naar Debbie. Ze geeft hem ook een folder. Hij bekijkt hem.

PETER

Inderdaad, sinds kort behoort dat ook tot de mogelijkheden. En heeft u al besloten of u uw vriend wilt laten begraven of cremen ?

Thomas kijkt vragend naar de anderen. Deze scène eindigt met een shot op de doos waar alle spullen van Timothy inzitten. Ploesling ziet Peter door het raam een rookpluim. Hij staat op.

607A DAG/EXT. BB BINNENPLAATS

ERNST heeft van de inhoud van een aantal dozen een stapel gemaakt en die aangestoken. Het is een behoorlijk groot vuur geworden. Hij staat in de vlammen te kijken. PETER komt aan rennen.

PETER

Wat doe je nou? De buurt heeft al genoeg last van ons. Ik weet wel een andere oplossing. Kom mee.

608 DAG/INT. BB KOELKAMER

In de koelruimte staan de dozen met drukwerk hoog opgestapeld. PETER legt ERNST uit hoe hij de dozen nu weg moet werken. Op tafel staat een open doodskist met daarin een lijk. PETER strooit uit een doos de kaarten over de voeten van het lijk. Hij tilt vervolgens de voeten van het lijk op en begint de kaarten onder het lijk weg te werken.

PETER

Per kist kan je zo minstens drie dozen kwijt.

Hij pakt een nieuwe doos.

PETER (VERVOLG)

Zet hem eens overeind.

ERNST tilt het lijk overeind zodat het rechtop in de kist zit. PETER strooit de kaarten in de kist. ERNST legt het lijk weer plat. PETER kijkt langs de kist om te controleren of het lijk niet te hoog komt te liggen. Het lijk steekt nu inderdaad boven de rand van de kist uit.

PETER (VERVOLG)

Gaat nog net.

Hij kijkt op z'n horloge.

PETER (VERVOLG)

Lukt het verder wel?

ERNST knikt.

PETER (VERVOLG)

Alleen in de kisten die gecremeerd worden, ok?

PETER loopt naar de deur. ERNST gaat meteen aan het werk. Vlak bij de deur draait PETER zich nog even om.

PETER (VERVOLG)

(achteloos)

O ja...en zeg maar niks tegen Hein. Ok?

ERNST glimlacht geheimzinnig en geeft PETER een vette knipoog.

609 DAG/INT. BB ROUWKAMER

In de rouwkamer staan de vier vrienden in een halve cirkel rond MELANIE. Ze begeleidt de vier vrienden op gitaar terwijl ze op de melodie van "YMCA" een zelfgemaakte tekst zingen.

VIER VRIENDEN

Onze vriend had HIV
Dat mag een ieder weten
Dit nare gif
Heeft hem weggevreten

HERBERT onderbreekt de repetitie.

HERBERT

Eigenlijk klopt het niet.

THOMAS

Wat niet?

HERBERT

Nou, Timothy is niet gestorven aan AIDS. Hij heeft eigenlijk gewoon z'n nek gebroken.

WILFRIED, degene die Timothy heeft laten glippen, kan zijn tranen bijna niet bedwingen.

THOMAS

Hè Wilfried, niet weer...

(tegen Herbert)

Hou je nou een beetje in Herbert. Wilfried heeft er nog veel moeite mee.

HERBERT

Maar het is toch zeker zo.

HENK

Herbert heeft wel gelijk. En nu met die AIDS remmers enzo...wie weet hoe lang ie nog had kunnen leven...

HERBERT

AIDS remmers, gewone remmen had al genoeg geweest.

WILFRIED barst nu in snikken uit.

MELANIE

Kom op Wilfried, verman je...
Muziek ken heel helend werken ...zing het maar van je af ....

MELANIE maakt een gebaar met beide handen naar voren toe. Maar dat doet WILFRIED nog sterker denken aan het duwen van de rolstoel, hij barst weer in snikken uit.

610 DAG/INT. BB KANTOOR

PETER zit ingespannen achter de computer te werken als HEIN binnen komt stormen. PETER heeft witte latex handschoentjes aan. Op de achtergrond is duidelijk het instuderen van MELANIE en de vier vrienden te horen. HEIN is woedend.

HEIN

Hoor je dat? Dat is toch meer dan verschrikkelijk!

PETER luistert even en tuurt dan weer naar het scherm.

PETER

Het klinkt in ieder geval al beter dan een uur geleden. Maar ja, het blijven natuurlijk valse nichten.

HEIN

Peter, ik krijg klachten. Zorg er maar voor dat ze ergens anders gaan repeteren. Wat ben jij eigenlijk aan 't doen?

PETER

Ik ben Timothy aan het inscannen.

HEIN

Heb je daar handschoenen voor nodig?

PETER

Deze apparatuur is state of the art. Dus zeer virus-gevoelig.

HEIN

Of ben je bang voor dat andere virus?

PETER

Wat bedoel je?

HEIN

Dat van Timothy.

PETER

Doe niet zo belachelijk.

PETER typt nog wat en leunt dan tevreden achterover.

PETER (VERVOLG)

Zo, die zit erin. Wil je het even zien?

Hij drukt op een toets, en op het beeldscherm komt Timothy - in indianepak - tot leven. Het zijn opnames van het feest waarop hij en zijn vrienden de "Village People" nadeden. Ook de MUZIEK VAN HET NUMMER "YMCA" klinkt uit de computer. HEIN ontploft bijkans.

HEIN

Zet die kankerherrie uit!!

Hij drukt op een willekeurige toets van de computer.

PETER

Nee!!

Maar hij is te laat. Het beeld bevriest en op welke knop PETER ook drukt, er gebeurt niets meer. De computer is vastgelopen.

PETER (VERVOLG)

Gecrashed godverdomme... Ik had nog geen backup gemaakt, idioot! Een hele dag werk naar de klote....

De tranen staan PETER bijna in de ogen. HEIN is geschrokken van wat hij gedaan heeft. Hij probeert het goed te maken.

HEIN

Zal ik het anders nog even proberen....?

PETER

Je blijft er af!

HEIN

(timide)

Sorry...

Het blijft even stil. Dan staat PETER met een zucht op uit z'n stoel.

PETER

Nou, alles opnieuw inscannen maar weer...

PETER kijkt naar de kast die in de kamer staat. Hij ziet dat er niets bovenop staat. Geschrokken kijkt hij om zich heen, maar hij kan nergens een kartonnen doos ontdekken.

PETER (VERVOLG)

(paniekerig)

Waar is die doos gebleven?

HEIN

(cynisch)

Welke van de vijftig...

PETER

Die op die kast stond!!

HEIN haalt z'n schouders op.

PETER (VERVOLG)

(luid)

Debbie!

HEIN

Die is er niet.

PETER

O ja, de sushi's..

HEIN

De wàt?!

Maar PETER haast zich het kantoor al uit.

611 DAG/INT. BB KOELKAMER

Op een aflegtafel ligt een rijtje sushi's. Ze zien er schots en scheef uit. Er staan ook nog steeds stapels kartonnen dozen in de koelruimte. DEBBIE en ERNST zijn druk bezig sushi's klaar te maken. Aangezien geen van beiden een geoefend sushi-kok is, staan ze nogal te worstelen. PETER komt binnen met HEIN in zijn kielzog. Op een ander baar ligt een grote aangesneden tonijn.

DEBBIE

Ha, goed dat je even langskomt. De tonijn is bijna op.

HEIN

(verbijsterd)

Het is hier geen visafslag!

PETER

Ze wilden iets anders dan koffie met cake.

(tegen Debbie)

Weet jij waar die kartonnen doos gebleven is, die op kantoor stond?

DEBBIE

Ik heb tegen Ernst gezegd dat hij de dozen op het kantoor en het sekretariaat het eerst moest opruimen. Die stonden zo in de weg.

De ogen van PETER worden groot van schrik. Hij richt zich tot ERNST.

PETER

Heb jij die kartonnen dozen die boven stonden 'opgeruimd'?

ERNST knikt glimlachend van ja en geeft PETER vervolgens een samenzweerderige knipoog. PETER kijkt om zich heen maar hij ziet geen kist meer staan.

PETER (VERVOLG)

(tegen Hein)

Die klus vanochtend, was dat een crematie of een begrafenis?

HEIN

Een crematie. Daar staat hij.

HEIN wijst op een asbus die een eindje verderop op een tafel staat.

PETER

(kwaad - tegen Ernst)
Hoe kon je dat nou doen!
(verslagen)
Nou hang ik echt...dit gaat ons kapitalen kosten.

HEIN

Waar hèb je 't in godsnaam over?

PETER

(wijst naar de asbus)
Daarin zitten de videotapes en foto's van
Timothy!

HEIN

Hè?!

PETER

Dat leg ik je een andere keer wel uit.
De vraag is nu hoe we die computer weer aan de
praat krijgen. Het enige dat nou nog van Timothy
rest staat op die harde schijf...

Eén van de vier vrienden steekt zijn hoofd om de deur van de
koelruimte.

THOMAS

Ah, daar zijn jullie...

PETER schiet op hem af om te voorkomen dat hij echt binnen
komt.

PETER

Zo jongens, uitgeoefend?

Hij troont de vriend die z'n hoofd om de deur stak mee naar
buiten en sluit de deur achter zich

612 DAG/INT. BB GANG ACHTER ROUWKAMER

PETER loopt met de vrienden door de gang.

PETER

Wat kan ik voor jullie doen?

THOMAS

We zijn erg benieuwd naar het filmpje van
Timothy...

HERBERT

...We kunnen bijna niet wachten..

PETER

De computer staat het net allemaal door te rekenen, dus dat duurt nog even maar ik kan jullie verzekeren dat het heel bijzonder geworden is... Ik had het volgende bedacht, als we nou eens als hoogtepunt van de dienst Timothy op het internet lanceren. Dus eerst jullie act, en dan meteen er achteraan op een groot scherm het filmpje van Timothy en op het moment dat de kist zakt komt Timothy's site tot leven op het net. En vanaf dat moment kan iedereen inloggen.

WILFRIED

Dat had ie vast fijn gevonden. Denken jullie ook niet?

613 DAG/INT. BB KOELKAMER

Debbie en Ernst zijn druk bezig met de sushi's. Hein pakt de asbus op.

HEIN

(tegen Debbie)

Kan jij me misschien uitleggen waar dit allemaal over gaat?

Debbie trekt haar schouders op. Hein richt zich tot Ernst.

HEIN (VERVOLG)

En jij?

Als antwoord krijgt hij van Ernst een geheimzinnige glimlach en een vette knipoog. DEBBIE snijdt zich in de vingers.

DEBBIE

Au, verdomme.

HEIN

Snijden doet minder pijn dan afgesneden zijn.

Scène eindigt met shot op doormidden gesneden tonijn.

614 VERVALLEN

615 DAG/INT. BB SEKRETARIAAT

PETER staat opgewonden te telefoneren. HEIN staat er naast.

PETER

...dat weet ik niet...luister eens, u bent de computer-expert en... ja, maar wat heb ik daar mee te maken...ja, het spijt mij ook bijzonder!!

Hij smijt de hoorn erop.

PETER (VERVOLG)

(tegen Hein)

Over een maand kunnen ze iemand sturen, op z'n vroegst. Al die programmeurs zijn te druk met het millenium probleem.

HEIN

Zo is iedereen op zijn manier bezig met de eeuwigheid.

PETER

Als we hier geen oplossing voor vinden halen we de volgende eeuw niet eens.

Stilte.

HEIN

Hoe kom je dan ook op het idiote idee die rouwkaarten in die kisten te stouwen!

PETER

Als Ernst niet zo stom was geweest had niemand er iets van gemerkt.

HEIN

Geef Ernst maar weer de schuld. Je moet je eigen harde schijf eens laten werken.

PETER

Spaar me je preken wil je. Bedenk liever hoe we ons hier uit redden.

HEIN

Hé, 't is jouw 'feestje'.

PETER

(zuchtend)

Dan moet ik zelf maar proberen dat ding weer aan de praat te krijgen...

Hij loopt naar de deur van het kantoor en doet hem open.

PETER (VERVOLG)

Oh nee!

HEIN

Wat?

HEIN loopt ook naar de deur.

616 DAG/INT. BB KANTOOR

Achter het bureau zit ERNST. Hij kijkt triomfantelijk naar PETER en HEIN die in de deuropening staan. Op het bureau ligt de computer in onderdelen uit elkaar. De losse onderdelen worden nog wel door draden met elkaar verbonden. Op het bureau liggen ook de werktuigen die ERNST normaliter gebruikt bij het afleggen.

PETER

(woedend)

Idioot! Wat heb je nou weer gedaan!

HEIN

Peter hou je in!

PETER

Randdebiel! Misgeboorte! Ik schroef je kop van je romp!

Hij loopt op het bureau af.

HEIN

Hij kan het niet helpen...

Maar vlak voordat PETER bij ERNST is, drukt deze op een toets en opeens klinkt het nummer "YMCA". Op het beeldscherm komt Timothy weer tot leven. PETER blijft stomverbaasd staan. ERNST kijkt glunderend naar hem op.

PETER

Hoe heb je dat voor elkaar gekregen?

ERNST

Hoe heb je dat voor elkaar gekregen?

ERNST wil de computer weer in elkaar zetten maar PETER houdt hem tegen.

PETER

Nee! Niet meer aankomen! Zo'n mazzel heb je geen tweede keer.

617 DAG/EXT. ENTREE CREMATORIUM

De begrafenisstoet van Timothy komt het terrein oplopen. Er klinkt swingende muziek. De vier vrienden dragen de kist. Ze zijn geheel in het leer gekleed. Ook de kist is met zwart leer en zilveren noppen bekleed. Achter de kist loopt een grote groep extravagant uitgedoste vrienden en kennissen van Timothy. Het is een bont spektakel.

618 DAG/INT. AULA CREMATORIUM

In de aula van Timothy is een podiumpje gebouwd. Middenvoor staat de leren kist van Timothy. Aan de wand achter het podium hangt een groot projectiescherm. De ruimte is verder met gekleurde lampjes sfeervol verlicht. In het midden hangt een grote spiegelbol te draaien. Er klinkt HARDE MUZIEK. Er staan geen stoelen, iedereen loopt door de ruimte en drinkt of eet. Schalen met sushi's worden door ERNST en DEBBIE rondgedeeld. HEIN staat bij de deur en bekijkt het geheel met afgrijzen. Dan komt de manager van het crematorium binnen. Hij is woedend en spreekt HEIN aan.

MANAGER

Zijn jullie helemaal gek geworden! Die muziek moet onmiddellijk zachter.

HEIN

Ik zal het Peter zeggen.

De manager bekijkt het geheel hoofdschuddend.

MANAGER

Als het zo moet is voor mij de lol d'r af.

HEIN

(beamend)

Waar is het decorum, de waardigheid...

MANAGER

En over een half uur moet de boel weer helemaal opgeruimd zijn want dan heb ik een verkeersongevalletje, dus dat wordt ook druk.

HEIN worstelt zich door de feestgangers naar een plek achterin de zaal waar een soort regietafel is ingericht. PETER staat er ingespannen te knutselen. Hij is bezig de computer, die nog steeds in onderdelen uit elkaar ligt, aan te sluiten op een videoprojector.

HEIN

De muziek moet zachter!

PETER

Nou even niet Hein.

HEIN

Dan doe ik het zelf wel.

PETER

(paniekerig)

Niet aankomen!!

Eén van de vier vrienden, inmiddels verkleed in het bouwvakkerspak van de "Village People", komt bij de tafel.

THOMAS

(tegen Peter)

Zeg, krijg je het spul nog aan de praat, of hoe zit het?

PETER

Ik ben bijna zo ver. Gaan jullie maar vast klaar staan.

De vriend verdwijnt weer.

HEIN

Over een half uur moet het hier leeg zijn.

PETER

Ik weet het! Ik weet het!

PETER is de hele tijd blijven knutselen. Hij sluit nog een snoertje aan en typt iets op het toetsenbord.

PETER (VERVOLG)

Ha...

Hij zet de muziek af en zet de spots die het podium verlichten uit. In het donker lopen de vier vrienden het toneel op. De mensen in de zaal richten zich allemaal verwachtingsvol naar het podium. PETER zet een bandrecorder aan en de muziek van de "Village People" schalt door de ruimte. De spots op het toneel gaan vol aan en de vier vrienden beginnen aan hun act. Na hun introdansje lopen ze naar de vier microfoons die aan de rand van het toneel klaar staan maar net wanneer ze hun monden opendoen om te gaan zingen vallen zowel licht als geluid uit. De hele zaal is in het donker gehuld. Er klinkt gefluit en boe-geroep. PETER schuift in paniek aan wat knoppen maar er gebeurt niets.

PETER (VERVOLG)

Godverdegodver...wat nou weer...
(tegen Hein)
Hou jij ze even kalm.

HEIN

Ik?!

Maar PETER is al weggehold. Eén van de vrienden meldt zich bij HEIN.

THOMAS

Wat is er nu weer aan de hand?

HEIN

Meneer, ik weet het niet maar als u even geduld heeft... mijn broer is er mee bezig.

THOMAS

De sfeer is wel helemaal verpest zo...

HENK

...En volgens mij zijn die sushi's ook niet vers.

HEIN voelt zich ongemakkelijk. MELANIE schiet hem te hulp.

MELANIE

(tegen de vrienden)
Zeg, volgens mij kennen jullie het ook wel unplugged.

THOMAS

Unplugged?

MELANIE

Ik begeleid jullie op gitaar. Al die apparatuur hebben jullie niet nodig. Het gaat per slot van rekening om het gevoel.

619 VERVALLEN

620 DAG/INT. KELDER CREMATORIUM

PETER staat bij de stoppenkast van het crematorium. Hij licht zich bij met z'n aansteker terwijl hij de gesprongen stop eruit draait. Dan pakt hij z'n pakje sigaretten en haalt er een stuk zilverpapier vanaf. Hij vouwt dat tot een langwerpig strookje en draait dat samen met een stop in de stoppenkast. Het licht in de kelder springt aan.

PETER

Dat houdt wel een tijdje.

Hij sprint weer weg.

621 DAG/INT. AULA CREMATORIUM

Als PETER weer binnenkomt zijn de vrienden al bezig om unplugged het lied ten gehore te brengen. Het klinkt nog steeds ietwat vals maar is toch heel ontroerend. PETER kruipt achter de regietafel en besluit bij het tweede couplet in te vallen met licht en taperecorder. Aan het einde van het lied gekomen drukt PETER op een knop en op het grote projectiescherm verschijnt het filmpje van Timothy in indianenpak, die het lied als het ware overneemt. Tegelijk ontploffen er aan de rand van het toneel een paar vuurwerkbommen en begint de kist zakken.

622 DAG/INT. KELDER CREMATORIUM

Uit de stoppenkast komt rook. Af en toe springen er wat vonken af.

623 DAG/INT. AULA CREMATORIUM

Aan de achterkant van het mengpaneel op de regietafel, waar alle kabels samenkomen, begint het ook te roken en te vonken.

(SNIJDEN NAAR)

Het beeld en het geluid van Timothy op het projectiescherm worden steeds meer aangetast door een soort ruis. De kist blijft halverwege steken. In de zaal onstaat onrust. PETER drukt wanhopig nog een paar toetsen in. Met een geweldige vonkenregen en veel rook ontploft de apparatuur op de regietafel.

(SNIJDEN NAAR)

Van een telefoonkabel, die in een kontaktdoos aan de muur verdwijnt, smelt de plastic isolatie af. De kontaktdoos aan de muur spat met veel vonken uit elkaar.

(SNIJDEN NAAR)

In de zaal is de sprinklerinstallatie gaan werken. De aanwezigen worden zeiknat. (*In beeld moeten we dit oplossen door het invoegen van close-ups van de sprinkelinstallatie die aanspringt afgewisseld met close-ups van de vrienden en HEIN en PETER die nat worden.*) Het beeld van Timothy vervaagt langzaam voorgoed. De kletsnatte vrienden uitgedost in Village People kledij kijken er verslagen naar. Het is een vreemd en triest gezicht.

THOMAS

Timothy is weg...

WILFRIED

...Nu zien we hem nooit meer terug...

HERBERT

...Nee...

HENK

...Nooit meer.

HEIN en PETER kijken elkaar aan. Ze druipen van het water.

AFTITELS

624 SEQUENTIE: BEELDSCHERMEN

Een journaallezer zit in het decor van het acht uur journaal.

JOURNAALLEZER

Nederland is vandaag getroffen door een computervirus dat voor veel overlast heeft gezorgd.

Het beeld schakelt naar de Amsterdamse beurs waar op de schermen van een paar computers Timothy in indianepak "YMCA" zingt. Het filmpje van Timothy heeft zich kennelijk als een virus over het net verspreid.

JOURNAALLEZER (VERVOLG) (V.O.)

De handel op de Amsterdamse effectenbeurs lag geruime tijd stil...

Het beeld schakelt over naar de 'dealingroom' van een bank. Op de computerschermen is Timothy te zien.

JOURNAALLEZER (VERVOLG) (V.O.)

En ook de banken hadden er veel last van....

Het beeld schakelt over naar een commando centrum van de Nederlandse marine. Op een radar zien we het indianenhoofd van Timothy.

JOURNAALLEZER (VERVOLG) (V.O.)

Zelfs de goed beveiligde defensie software werd getroffen door dit bijzonder hardnekkige virus.

Timothy verschijnt nu beeldvullend op het scherm.

JOURNAALLEZER (VERVOLG) (V.O.)

Ook de computers van de journaalredactie zijn ...

De stem van de journaallezer wordt weggedrukt door het "YMCA" van Timothy.

(FADE OUT)

1 JULI 1998